

Forfatter: Fibiger, Mathilde

Titel: Udrag fra Clara Raphael

Citation: Fibiger, Mathilde: "Clara Raphael", i Fibiger, Mathilde: *Clara Raphael*, udg. af Lise Busk-Jensen, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1994, s. 23.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-fibiger01-shoot-idm140403940292032/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Clara Raphael

ne Folk! – Dog hvad kan give Dig et klarere Begreb om disse Menneskers Beskaffenhed, end at den, som behager mig meest, er Camilla Riis, som vi gjorde Bekjendskab med hos Grosserer Riis i Kjøbenhavn. Hun er nu kommen hjem til sin Fader, som eier en Gaard tæt herved. Jeg har seet hende flere Gange, vi ere blevne Dus, og hvad man kalder Veninder. Paa Sympathie grunder Venskabet sig rigtignok ikke, thi vore Tilbøieligheder ere aldeles modsatte. Hun sværmer for det Smaa, jeg for det Store. Jeg elsker alle Soldaterne som Brødre, fordi de kjæmpe for vor fælleds Sag; hun bryder sig kun om Sagen, fordi hun kjender et Par af Officererne som ere med. Jeg sværmer for Poesie, hun springer Versene over, hvor de forekomme i Romanerne, undtagen naar de handle om Kjærlighed. Det Erotiske ynder hun meger; smaa Amorer i Blomstervaser o.s.v. Du kjender min Afsky for alt det forliebte Væsen. Imidlertid, hvor forskjellige vi end ere, holder jeg dog af hende; hun er god, skjøndt ikke godmodig, og har naturlig practisk Forstand, hvilket vel ikke er Meget i og for sig, men en god Grundvold for den aandelige Bygning. Desuden føler hun dunkelt Savnet af noget Høiere, og hører med Interesse tale derom. Herovre er hun Modcorakel, thi som de fleste unge Piger, der ikke udmærke sig ved Skjønhed, er hun yderst moderne og zirligt klædt, og vil gjerne frembringe Reformen i Andres Dragt. Naar hun begynder at underhandle med mig om de Sager, og forsikrer »at jeg ingen Sinag har,« maa jeg smile, thi hun har ingen Idee om hvad Skjønhedssands er.

Hendes Fader er et af de moralsk-fortræffeligste Mennesker, jeg i mit Liv har seet, men eensidig og uden høiere Begreb. Sønnen er »Noget paa et Contoir« i M*, og bliver anseet for et begavet Menneske. Jeg anfører kun een af hans Ytringer, saa kjender Du ham. Da Camilla og jeg forleden vare midt i en ivrig Dispute, kom han ind og bad om at maatte blive indviet i Stridsspørgsmaalet. Jeg sagde ham da hvad Talen var om, hvorpaa han svarede: Ja, Frøken Raphael! Jeg er villig til at indrømme Dem, at al aandelig Beskjæftigelse er yderst gavnlig og i enhver Henseende til at anbefale, men paa den anden Side bør det materielle Velvære ikke heller forsømmes!

Nei, om Du end har Taalmodighed til at læse mere af mine Hverdagsskildringer, kan jeg dog ikke længer blive ved. Disse eens-